

07 -8/11/2005 - V - E - schr.adv.

De rechtbank van eerste aanleg van het gerechtelijk arrondissement BRUGGE, ZEVENDE KAMER, heeft het hiernavolgende vonnis verleend :

In de zaak - 05/2584

Rep nr 05 / 14.583

Gelet op het verzoekschrift, ter griffie van deze rechtbank neergelegd op 25/8/2005 ;

Gehoord de verzoekers en hun raadsman, meester Bertrand VRIJENS , advocaat te Gent , in raadkamer ter zitting van 4/10/2005 ;

Gehoord in raadkamer ter zitting van 4/10/2005 , Mevrouw Hilde Deslypere, eerste substituut procureur des Konings in haar mondeling advies ;

Gelet op de artikelen 2, 9 en volgende van de wet van 15 juni 1935 tot regeling van het taalgebruik in gerechtszaken ;

GEGEVENS VAN DE ZAAK :

Verzoekers zijn woonachtig te Bredene ; ze zijn op 3/2/2005 in het huwelijk getreden te Orebro (Zweden) en hebben de ambtenaar van de burgerlijke stand te Bredene gevraagd de buitenlandse huwelijksakte te willen overschrijven in de registers van de burgerlijke stand aldaar, dit overeenkomstig art 31 WIPR.

De ambtenaar van de burgerlijke stand heeft de overschrijving geweigerd, zich steunende op de overweging dat er omstandigheden waren die aangaven dat er sprake was van een schijnhuwelijk (met opgave van de artikelen 18, 19 en 21 WIPR).

Verzoekers tekenden met hun genoemd verzoekschrift beroep aan tegen deze administratieve beslissing, conform art 23 WIPR. Zij betwisten de weigeringsredenen om redenen, hierna verder ontmoet.

BEOORDELING :

1. De procedure van beroep tegen de administratieve beslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand, wordt gevoerd voor de Rechtbank van eerste aanleg van de plaats waar de overschrijving gevraagd was en volgens de regels van de eenzijdige verzoekschriftprocedure. De overschrijving werd gevraagd te Bredene en het beroep is aangebracht bij eenzijdig verzoekschrift.

De Rechtbank is terzake dus rechtsgeldig gevat en is bevoegd om over het beroep te oordelen.

2. Verzoekers roepen in dat de beslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand een bestuurshandeling is en derhalve onderhevig is aan de motiveringsplicht, opgenomen in art 2 en 3 van de Wet van 29.7.1991. Volgens verzoekers is de beslissing niet gemotiveerd.

De redenering van verzoekers faalt in rechte nu blijkt dat de ambtenaar van de burgerlijke stand letterlijk het 2 blz. tellende ingewonnen advies van de procureur des Konings heeft overgenomen met de melding "na ontvangst van dit ongunstig advies werd besloten om dit afgesloten huwelijk te weigeren en niet over te schrijven in de registers van de burgerlijke stand".

Dergelijke bewoording is een ondubbelzinnige verwijzing naar de motieven van de procureur des Konings en de letterlijke overname van diens standpunt houdt in dat de ambtenaar expliciet de genoemde motieven bekrachtigt.

Er is duidelijk aan de motiveringsplicht voldaan.

3. Volgens art 31 WIPR kan de buitenlandse huwelijksakte alhier slechts worden overgeschreven nadat een onderzoek is gedaan (conform art 27 § 1 WIPR) door de administratieve overheid (ambtenaar burgerlijke stand) aan wie de overschrijving is gevraagd.

Genoemd art 27 voorziet nl. in de controle door de administratieve overheid van de rechtsgeeldigheid van de buitenlandse akte, overeenkomstig onze IPR-regeling, zoals deze voorzien is in de volgende artikelen :

- art 18 : in aangelegenheden waarin partijen niet vrij over hun rechten kunnen beschikken (dit is o.a. in geval van huwelijksluiting) wordt voor de bepaling van het toepasselijk recht geen rekening gehouden met feiten en handelingen, gesteld **met het enkele doel** te ontsnappen aan de toepassing van het door deze wet (dit is ons IPR) aangewezen recht ;

- art 21 : de toepassing van het buitenlands recht (tz dat normaal volgens ons IPR zou moeten toegepast worden) moet geweigerd worden wanneer dit zou leiden tot een resultaat dat **kennelijk onverenigbaar** zou zijn met de openbare orde.

Daarbij dient gesteld dat deze regelen duidelijk slechts een uitzondering mogelijk maken op het principieel recht op huwelijk (zoals gegarandeerd door art 12 van het Europees Verdrag voor de Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele vrijheden alsmede door art 23 van het Internationaal Verdrag inzake Burgerlijke en Politieke Rechten), hetgeen betekent dat deze uitzonderlijke mogelijkheid om dit recht te beknotten slechts beperkend mag gehanteerd worden en nl. alleen wanneer in hoofde van één van de betrokkenen met zekerheid de volledige afwezigheid van de wil om een duurzame levensgemeenschap tot stand te brengen kan vastgesteld worden ; alleen in dit geval zou er sprake kunnen zijn van onverenigbaarheid met de Belgische openbare orde (zie de Omzendbrief dd 23.9.2004 betreffende de aspecten van de wet van 16.7.2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht die betrekking hebben op het personeelstatuut, B.S. 28.9.2004, vooral blz. 69598 e.v. , die terzake een bevestiging inhoudt van de richtlijnen gegeven in de Omzendbrief dd 17.12.1999 terzake de wet van 4.5.1999 tot wijziging van een aantal bepalingen betreffende het huwelijk , B.S. 31.1.1999, vooral blz. 50364).

4. Uit de gegevens die zowel door het OM als door de verzoekers zelf zijn aangebracht, blijkt dat :

- eerste verzoeker geen verblijfsvergunning kreeg sinds hij op 23.6.2002 in België binnenkwam (de eerste aanvraag op basis van art 9.3° van de verblijfwetgeving werd afgewezen, terwijl de tweede aanvraag hangende is) ;

- verzoekers een relatie hebben sinds ongeveer mei 2004, en sinds september 2004 samen wonen ;

- tweede verzoekster in de eerste maanden van hun relatie een miskraam had, later opnieuw zwanger werd en thans op 16.9.2005 bevallen is van een zoontje, genaamd Lexy.

In casu mag met volstrekte zekerheid gezegd worden dat laatstgenoemd element inhoudt dat de wil om een duurzame levensgemeenschap te doen ontstaan daardoor in elk geval daadwerkelijk gemanifesteerd wordt. Deze vaststelling houdt in dat zekerlijk niet kan beweerd worden dat eerste verzoeker uitsluitend om reden van zijn verblijfstoestand met tweede verzoekster in het huwelijk getreden is.

5. Voor zoveel als nodig is nog op te merken dat de bepaling van art 19 WIPR terzake niet dienstig is. Bedoeld artikel bepaalt dat volgens Belgisch internationaal privaatrecht ten uitzonderlijke titel mag afgeweken worden van de toepassing van de wet die normaal bevoegd is (terzake het huwelijk is dit de wet van de Staat op wiens grondgebied het huwelijk wordt voltrokken, aldus art 47§1 WIPR), wanneer blijkt dat er slechts een zeer zwakke band is met (in casu) de Staat waar het huwelijk is voltrokken, en in tegendeel een sterke band met (in casu) een andere Staat.

De toepassing van dit art zou in het geval van het huwelijk van partijen alleen kunnen ertoe leiden dat onderzoek moet gedaan worden naar de regel van art 146bis BW, regel waarvan het onderzoek reeds werd gegarandeerd door toepassing te maken van art 18 en 21 WIPR, waarnaart art 27 WIPR uitdrukkelijk verwijst.

OP DEZE GRONDEN :

Verklaart het beroep ontvankelijk.

Verklaart de **weigeringsbeslissing** van de ambtenaar van de burgerlijke stand te Bredene dd 17/6/2005 in verband met de overschrijving van de akte, opgesteld op 7/2/2005 te Örebro (Zweden) inhoudende het huwelijk tussen [REDACTED], zonder beroep, geboren te Sanewal (India) op [REDACTED] van Indische nationaliteit en [REDACTED], geboren te Halle op [REDACTED] van Belgische nationaliteit, samenwonende te BREDENE, [REDACTED]

ongegegrond.

De kosten van onderhavige procedure dienen niet begroot te worden bij gebreke aan omstandige opgave.

Aldus verleend in raadkamer in het gerechtsgebouw te Brugge op acht november TWEEDEUIZEND EN VIJF.

Aanwezig :

Johan VERHAEGHEN, Ondervoorzitter ;
 Hilde DESLYPERE, eerste substituut prokureur des Konings ;
 Caroline SIX, griffier.

C. SIX
 [REDACTED]

[Handwritten signature]

J. VERHAEGHEN

Aangeboden of
 Niet geregistreerd

16 NOV. 2005

De beattingsassistent

[Handwritten signature]